

Koledy v mělnickém kostele sv. Petra a Pavla

Také letos zve proboštství všechny věřící a zájemce na společnou oslavu Vánoc na Vánoční koncert koled, který se uskuteční dne 25. prosince v 16.00 hod v kostele sv. Petra a Pavla. Všichni, kdo mají zájem zpívat nebo jenom poslouchat, jsou vítáni.

Zpívat budou:

Vlasta Šamanová – soprán,
Marta Sejvalová – alt,
Vladimír Hradec – varhany.

Vladimír Hradec, varhaník

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

zve na:

- Adventní koncert

v neděli 2. prosince od 16 hodin v kostele sv. Petra a Pavla.

Aleš Bárta - varhany
Lucie Silkenová - soprán

- Varhanní půlhodinku

ve čtvrtek 13. prosince od 17 hodin v kostele sv. Petra a Pavla.

Pavel Černý - varhany

Srdečně zveme.

Římskokatolická farnost Záboří

zve na

ADVENTNÍ KONCERT

který se uskuteční v neděli 9. prosince.

Začátek v 14 hodin.

Srdečně zveme.

Mělník Pšovka Záboří Vysoká Šemanovice Medonosy

Vánoční pořad bohoslužeb v Mělníku a okolí v roce 2018

24. prosince (pondělí) – štědrý den:

- 16.00 - „půlnoční“ mše sv. pro děti - chrám sv. Petra a Pavla v Mělníku
- 22.00 - půlnoční mše sv. - kostel Narození Panny Marie v Záboří
- 22.00 - půlnoční mše sv. - kostel sv. Václava ve Vysoké
- 24.00 - půlnoční mše sv. - kostel sv. Petra a Pavla v Mělníku

25. prosince (úterý) - Slavnost Narození Páně:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - chrám sv. Petra a Pavla v Mělníku - Rybova mše
- 9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří
- 16.00 - 17.00 - chrám sv. Petra a Pavla v Mělníku - Koledy

26. prosince (středa) - Slavnost sv. Štěpána prvomučedníka:

- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla v Mělníku

30. prosince (neděle) - Svátek Svaté Rodiny Ježíše, Marie a Josefa:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla v Mělníku
- 9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

31. prosince (pondělí) - poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku:

- 16.00 - kostel kapucínů (Nám. Míru)

1. ledna 2019 (úterý) - Slavnost Matky Boží, Panny Marie:

- 8.00 - kostel sv. Vavřince na Pšovce
- 9.30 - kostel sv. Petra a Pavla v Mělníku
- 9.30 - kostel sv. Václava ve Vysoké
- 11.00 - kostel Narození Panny Marie v Záboří

V našem životě stále prožíváme dobu očekávání, přípravy, dobu příchodu - advent. Jsme „lidem, který žije a putuje v temnotách“. Nenávisť, zášť, chudoba, nespravedlnost, násilí a nemoci ohrožují život a pokoj na této zemi. Každý z nás nějak zažívá nepokoj, uspěchanost, nebo opuštěnost, všednost a nudu jako svůj trpký osud. Proto s touhou očekáváme definitivní příchod našeho Zachránce - Ježíše Krista.

Přijď, Pane Ježíši, ty, kterého národy očekávají, a potěš nás svou blízkostí. Přijď ty, lesku Boží nádhery, ty, sílo a moudrosti Boží: Proměň noc našeho života v den a dej světlo našim očím. Amen

Římskokatolická farnost Proboštství Mělník

Na Vyhlídce 18, 276 01 Mělník, mobil: 731 518 750

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Materko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.farnostmelnik.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@seznam.cz.
Můžete je také osobně předat duchovním správcům.

S. 1 FARNÍ ZPRAVODAJ
ADVENT 2018
S. 1 LUDMILA

Pozornost a bdělost umožňují Bohu, aby zasáhl do našeho života

Začínáme advent, který vyvrcholí Narozením Páně. Advent je čas, který dostáváme, abychom přijali Pána, jenž nám jde v ústretu, a také osvědčili svoji touhu po Bohu, hleděli dopředu a připravovali se na Kristův návrat. O Vánocích se vrátí, až si budeme připomínat Jeho dějinný příchod ve skromnosti Jeho lidství, ale přichází v nás, kdykoli jsme ochotni Jej přijmout, a přijde znovu na konci času „soudit živé i mrtvé“. Proto máme neustále bdít a očekávat Pána v naději na setkání s Ním. Do tohoto působivého tématu bdění a očekávání nás uvádí dnešní liturgie.

V evangeliu vybízí Ježíš k pozornosti a bdělosti, abychom byli připraveni Jej přijmout, až se vrátí. Říká nám: »Dejte si pozor, bděte, protože nevíte, kdy ten čas přijde, aby vás, až znenadání přijde, nezastihl, jak spíte«.

Člověk, který si dává pozor, nenechá se v lomozu tohoto světa strhnout roztěkaností či povrchností, nýbrž žije plně a uvědoměle ve starostech věnovaných především těm druhým. V tomto postoji si povšimneme slz a nouze bližního a budeme moci postřehnout i jeho lidské a duchovní schopnosti a kvality. Pozorný člověk se obrací také ke světu ve snaze odporovat lhovosti a krutosti, které se v něm vyskytují, a těšit se z pokladů krás, jež také existují, a musejí být chráněny. Jde o to mít chápavý pohled, abychom rozpoznali bídu a chudobu jednotlivců i společnosti, ale uznali také bohatství skryté v maličkých každodenních věcech právě tam, kam nás postavil Pán.

Bdělý člověk je ten, který pobídka k bdělosti přijímá, to znamená, že se nenechá přemoci spánkem malomyslnosti, beznaděje a zklamání a zároveň odmítá podněty četných marností, které bují ve světě a kterým je někdy obětován osobní a rodinný čas i poklid. To je bolestný prožitek Izraele, vyprávěný prorokem Izaiášem, kdy se zdálo, že Bůh nechal svůj lid zbloudit z Jeho cest (srov. Iz 63,17). Byl to však následek nevěrnosti Pánovu povolání. On nám ukazuje dobrou cestu, cestu víry a cestu lásky, ale my hledáme svoje štěstí jinde.

Pozornost a bdělost jsou podmínky, jak dále »nebloudit mimo Pánovy cesty«, zapletení do svých hříchů a nevěrností. Pozornost a bdělost umožňují Bohu, aby zasáhl do našeho života a vrátil mu smysl a hodnotu. Svoji přítomností plnou dobroty a něhy. Nejsvětější Maria, která je vzorem bdění a očekávání Boha, ať nás vede vstříc svému Synu Ježíši a oživí naši lásku k Němu.

Panna Maria, počatá bez poskvrny prvotního hříchu

Liturgická čtení ze slavnosti Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu, nám předkládají dva klíčové úseky z dějin vztahů mezi člověkem a Bohem. Dalo by se říci, že nás přivádějí k původu dobra a zla.

Knih Genesis nám ukazuje první odmítnutí, počáteční odmítnutí člověka, který si raději hleděl sebe než svého Stvořitele, chtěl jednat na vlastní pěst a rozhodl se, že si vystačí. Když to ale učinil a opustil společenství s Bohem, ztratil se sám sobě, zmocnil se ho strach, začal se skrývat a obviňovat toho, kdo mu stál nablízku (srov. Gn 3,10.12). Strach je pokaždé příznakem odmítnutí Boha. Vypovídá o tom, že jsem Bohu řekl „ne“. Obviňovat druhé a nikoli sám sebe rovněž znamená, že se vzdaluji Bohu. Právě toto působí hřích. Pán však člověka neponechává napospas jeho špatnosti, hledá jej a obrací se k němu se starostlivou otázkou: „Kde jsi?“. Jako by chtěl říci: „Zastav se. Zamysli se nad tím, kde jsi!“ Takto se táže otec či matka, kteří hledají ztraceného syna: „Kde jsi? Do jaké situace ses dostal?“. Bůh činí totéž a natolik trpělivě, že dokáže překlenout odstup, který se zpočátku vytvořil. Tolik k prvnímu úseku.

Druhý klíčový úryvek přibližuje dnešní evangelium. Vypráví o tom, že se Bůh stává člověkem a přebývá mezi námi díky velikému „ano“, které Maria vyslovila ve chvíli andělského zvěstování. Slovem hříchu bylo „ne“, kdežto zde zní „ano“, a je to veliké „ano“! Skrze toto přitakání Ježíš zahájil svou pouť po cestách lidstva – začal ji v Mariině těle, protože první měsíce života prožil v jejím mateřském lůně. Nezevil se v plné síle a dospělosti, nýbrž prošel veškerým vývojem lidské bytosti. Stal se jedním z nás, ve všem nám podobný kromě hříchu. Právě proto si zvolil Marii, která jediná byla stvořena bez hříchu a poskvrny. Evangelium o ní jediným slovem mluví jako o „milostiplné“ (Lk 1,28), tedy „zahrnuté milostí“. Byla již od počátku plná Boží milosti a nebylo v ní místo pro hřích. Také my, když se k Panně Marii obrácíme, uznáváme tuto krásu a vzýváme ji jako „milostiplnou“, nedotčenou zlem.

Maria na Boží výzvu odpovídá slovy: „Jsem služebnice Páně“. Neříká: „Tentokrát budu jednat podle Boží vůle a ochotně ji splním, ale pak se uvidí...“ Její přitakání je celistvé, celoživotní, bezvýhradné a bezpodmínečné. Stejně jako počáteční odmítnutí uzavřelo člověku přístup k Bohu, Mariin souhlas otevřel Bohu cestu mezi nás. Je to nejdůležitější přitakání dějin, pokorné „ano“, které zvrátilo pyšné „ne“ v počátcích. Je to věrný souhlas, který uzdravuje neposlušnost, ochotné přisvědčení, které vyvrací egoismus hříchu.

Rovněž před každým z nás se otevírají dějiny spásy, poznamenané přijímáním a odmítáním Boha. Někdy jsme nicméně přeborníky polovičatých „ano“ – předstíráme, že dobře nerozumíme tomu, co by si Bůh přál a co nám radí svědomí. Vychytrale ale Boha přímo neodmítáme a vymlouváme se: „Promiň, ale nemohu“, „Dnes ne, myslím až zítra“, „Od zítřka se polepším, budu se modlit a konat dobro, ale až od zítřka“. Tato vychytralost nás vzdaluje Bohu a souhlasu s Ním a vede nás k Jeho

odmítnutí, k onomu hříšnému a průměrnému „ne“. Je to ono známé „Ano, ale...“, „Ano Pane, ale...“ Tak zavíráme bránu dobru a zlo využívá našeho nepřesvědčivého přitakání. Každých z nás by si z nich mohl založit sbírku! Jen se zamysleme, kolik takovýchto nepřesvědčivých „ano“ v sobě najdeme. Avšak každý naprostý souhlas Bohu je počátkem nového příběhu – přisvědčení Bohu je skutečně „originální“ ve smyslu „původní“, je počátkem, na rozdíl od hříchu, kterým v nitru stárneme. Zamysleli jste se někdy nad tím, že hříchem naše nitro stárne, a to velmi rychle? Z každého přitakání Bohu pocházejí příběhy spásy – naší i druhých lidí. Tak, jako tomu bylo s Marií a jejím „ano“.

O tomto adventu si nás Bůh přeje navštívit a očekává naše „ano“. Zamysleme se nad tím, jaké „ano“ dnes máme Bohu říci. Prospěje nám, když se nad tím zamyslíme. A v Bohu najdeme Pánův hlas, který po nás něco žádá – krok kupředu. „Věřím v tebe, doufám v tebe, miluji tě; děj se dobro tvojí vůle“ – to je naše „ano“. Stejně jako Maria vyslovme dnes velkoryse a s důvěrou toto osobní přitakání Bohu.

Papež František

Do světa Božích tajemství vchází lidé pokorní

„Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče: tak se ti zalíbilo.“

Není to pocit ani to není sen, je to ohromující pravda. Existuje jiný svět, odlišný od toho pozemského. Svět plnosti, světla, pravdy, lásky – spanilý svět Božích tajemství.

O existenci tohoto světa říká sám Kristus, když mluví k Otci: „Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče: tak se ti zalíbilo.“

Ve Zjevení svatého Jana Bůh mluví: „Hle, otevřel jsem před tebou dveře, a nikdo je nemůže zavřít. Neboť ačkoli máš nepatrnou moc, zachoval jsi mé slovo a mé jméno jsi nezapřel.“ (Zj 3, 8) Tyto dveře jsou otevřeny pro všechny. Pro moudré i prosté. Ale vchází skrze ně jen maličci a pokorní. Pyšní tohoto světa zastavují přístup k těm otevřeným dveřím svou pýchou a chytráctvím. Nejsou schopni pochopit Boží tajemství, pohrdají jimi, a proto je Bůh před jejich očima skrývá a zjevuje je maličkým.

Ježíš přišel ke všem lidem jako Spasitel světa. Procházel mezi lidmi a do jejich srdcí zaséval zrna Božího slova. Šel se slovem jak k vědcům tak i k maličkým a prostým. Farizeové a znalci Zákona zavírali uši a odcházeli pobouřeni. Prostí a malí přijímali Boží slovo s radostí a Ježíš je uváděl do tajemství svého Království. To právě prostí a maličci se stali Kristovými učedníky a apoštoly. Bůh je vybavil svou moudrostí, a tak nesli do světa radostnou zvěst - Kristovo evangelium.

Mezi těmi všemi učedníky, kterým Kristus zjevil tajemství svého království, se nachází sestra Faustyna Kowalská. Patřila k těm nepatrným, kteří se skrze pokoru srdce přiblížili k Božím tajemstvím. Bohu se zalíbilo v jejím pokorném srdci, a proto ji vyznamenal způsobem, který překračuje lidské představy. Mluví o tom sama sestra Faustyna ve svém Deníku: „Toužím se ukrýt tak, aby žádný tvor neznal mé srdce. Ježíši, ty jediný znáš mé srdce a celé je vlastníš. Nikdo nezná naše tajemství; jediným pohledem si navzájem rozumíme. Od té doby, co se známe, jsem šťastná. Mou plností je Tvá velikost. Ach Ježíši, když jsem na posledním místě, ještě níže než postulanky, i ty nejmladší, tehdy cítím, že jsem na svém místě. Nevěděla jsem, že ta zšeřelá zákoutí mého srdce naplnil Pán takovým štěstím.“ (Deník sestry Faustyny, citace č. 201)

Duše sestry Faustyny byla zavlažována velkými milostmi. Bůh ji vyvedl na výšiny kontemplace a mystických zážitků. Postupně jí zjevoval tajemství Božího milosrdenství pro záchranu hříšného světa; očišťoval ji a zdokonaloval v utrpení a prožívání utrpení Páně. Takto obdarovaná mohla zpívat svoje Magnificat: „Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, že se sklonil ke své nepatrné služebnici. Hle, od této chvíle mne budou blahoslavovat všechna pokolení, že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný, jeho jméno je svaté.“ (Lk 1, 46-49)

Bůh mluví v knize Zjevení sv. Jana: „Hle, otevřel jsem před tebou dveře, a nikdo je nemůže zavřít. Neboť ačkoli máš nepatrnou moc, zachoval jsi mé slovo a mé jméno jsi nezapřel.“ (Zj 3, 8)

Před námi je neustále nová šance stávat se bohatými a šťastnými díky milosrdnému srdci Boha, ale nejprve musíme otevřít naše srdce k přijetí těchto darů. Musíme se stát

pokornými a nepatrnými v očích Boha, protože jen pokorní jsou schopni přijmout jeho dary s vděčností.

„Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, a zjevil jsi je maličkým. Ano, Otče: tak se ti zalíbilo.“

Jak se stát pokorným?

Být moudrým a pokorným v Božích očích neznamená neustále se ponížovat a deptat.

Být moudrým a pokorným znamená odevzdat se zcela Bohu. Není to jednoduché pro nás, kteří žijeme v tomto světě, který nám toho tolik nabízí. Jsme zahlcováni zbytečností. Proto je nám zatěžko očišťovat naše nitro. Neustále se učíme. Až do konce života.

Důležité je, abychom v tomto úsilí o Boží moudrost neustávali na cestě a nezoufali.

Protože Bůh je stále s námi. Emanuel

Pozvánka na ODVAHU K ŽIVOTU

Každého, kdo se neostýchá upozornit na hodnotu lidského života, možnosti pomoci nečekaně těhotným a podpořit veřejnost k přemýšlení a k přijímání i nečekaně počatých dětí, srdečně zveme do průvodu s transparenty a rozdáváním letáků.

Demonstrace „Odvahu k životu“ se na Mělníku koná každou poslední sobotu v měsíci od 10 do 11 hod. **Trasa:** od autobusové zastávky Podolí-Pivovar ulicemi Vodárenskou k hypermarketu Eva. Nejbližší termín: **29. prosince, 26. ledna, 23. února, 30. března.**

Kontakt: Marie Snopková, tel.: 732846273.

Kéž nemusí být tolika dětem odpirán život a tolik matek a rodin nést hluboké zranění.

